

Прогноз народного синоптика: у грудні на санках не покатаємось

с. 9 »

ВОЛЫНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Четвер 30 листопада 2017 року
№133 (16 384) Ціна 4,5 грн
WWW.VOLYN.COM.UA

■ Разом ми — сила!

Коли ж постане пам'ятник соратнику Богдана Хмельницького, на честь якого названо ліцей?

ГЕРОЙ ВІЙНИ З РОСІЄЮ ІГОР ГОРДІЙЧУК ВСТУПИВ У БІЙ ЗА КОЗАЦЬКОГО ПОЛКОВОДЦЯ ІВАНА БОГУНА. А МИ?

Супротивники легендарного «Сумрака» — прихильники «путінського міра» на чолі з генералісимусом Олександром Суворовим

с. 7 »

РЕКЛАМА

КОТЛИ ТВЕРДОПАЛИВНІ

- Якісна котлова сталь
- Гарантія від виробника 4 роки

-20%
з 01.08.2017
до 01.12.2017

067 0000 812 095 333 0202

PALCHE
palche.com.ua

На знак протесту
волинські шахтарі
залишаються
під землею с. 4 »

Вітаємо!

Ювілейний день народження сьогодні святкує прекрасна жінка, надіяна колега, чудовий керівник, завідуча ферми № 2 СВК «Урожай» села Забороль Луцького району

Зінаїда В'ячеславівна НОВОСАД.

На килимі життя, немов чарівна м'ята.

Розквітла ваша ювілейна дата.
Дай вам Боже днів щасливих,
Дай добра, здоров'я і сили.
Дай любові, згоди, вітхі,

Змоги дай життю радіти
І ділиться словом щирим,
 Теплим, радісним, правдивим.
А сьогодні, у це свято,
Щастя зичимо багато.

Хай вас Бог благословляє,
Многих літ вам посилає.

З повагою і найкращими побажаннями
колектив ферми № 2.

ПІДБЕРЕМО КРЕДИТ КОЖНОМУ

СПОЖИВЧІ ПОЗИКИ
ДО 100 000 ГРН. НА БУДЬ-ЯКІ ЦІЛІ

ПРАВЕКС-БАНК

Інтернет-банк

м. Луцьк, пр. Волі, 21
(0332) 77-34-20, (098) 769-13-77

Подробиці за телефоном 0 800 500 450 або на сайті www.prawex.com.ua

*Довгі з підключенням підприємств з місцем залучення кредиту до державних та місцевих бюджетів, відсутність залучення кредиту до території залучення місцевого бюджету.

Порядок НБУ №7, від 10.08.11, усі види фінансових послуг, передбачає надання у рамках партнерської програми: НБУ 61 від 10.08.11, усі види фінансових послуг Порядок Денежно-кредитного функціонування в Україні від 11.01.12, Порядок, порядок діяльності в кіберпросторі фінансових кредитних установ, Порядок НБУ №49, від 04.11.12, усі види фінансових послуг Порядок НБУ №47, від 03.12.11, усі види фінансових послуг.

с. 7 »

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВИ

ДІАГНОСТИКА ЗОРУ У ВАШОМУ МІСТІ

Керівник -
Анатолій СОВВА

Прийом за попереднім записом:

01.12-ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКИЙ - (0332) 72-08-58
08.12-МАНЕВИЧI - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74
18.12-КАМІНЬ-КАШИРСЬКИЙ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74
21.12-КОВЕЛЬ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74

м. ЛУЦЬК, проспект Волі, 52
(0332) 72-08-58, (095) 931-74-74, (067) 189-00-62

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ 770 - 770

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ
ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Добого дня вам, люди!

Фото Петра КРАВЧУКА.

ВІКНО РУБРИКИ: залишнець...

«Цю світлину зробив пізньої осені, ідучи в Луцьк. Одинокий лелека-залишнець у пошуках їжі повільно походжав болотом перед Ківерцями. Його друзі вже давно тішилися в теплих краях. Я взяв шматок хліба, фотоапарат і став поволі наблизатися до птаха, протягуючи хліб. Бусько підпустив мене досить близько, зупинився, постояв трішки у пташиній задумі, а потім зробив один крок, другий, розбігся якось неквапливо — і полетів. А я ще довго стояв і дивився йому вслід, поки така рідна нам біла птаха не розчинилася у небі над осіннім лісочком. «І чому він залишився, якщо може літати?» — подумав я з болем. Та буває, що і людина ходить, і ніби справно, а насправді — тяжко хвора і та хода уже не для далекої дороги. Так, напевно, і в наших пернатих дружів.

Невідомо, які випробування чекають на лелеку взимку. Якщо залишиться у лісі, то пропаде через брак їжі й холод. Адже відомі випадки загибелі птахів навіть весною, після короткосрочного повернення морозу. Врятується, якщо приб'ється до людських осель — бувало, були зимували разом із курми та індиками. Так у 2008 році перебував холод поранений птах і у Надії Вітовщині у селі Гречища на Любешівщині. На жаль, довгождана весна принесла йому загибель: залишнеця заклювали лелеки, що повернулися з вирію. Тож людська доброта, на жаль, безсила перед пташиними законами». Цього зворушливого листа надіслав нам Петро Кравчук із Любешова.

МУДРІСТЬ: а що в тобі?

«Бейся людини, Бог якої живе на небі».

Бернард Шоу,
англійський письменник
(1856—1950).

ЗАСТЕРІГАЄМО: магнітні бурі на початку грудня

Їх прогнозують у такі дні й години: **1 грудня** (11.00—14.00), **3** (21.00—24.00). Людям, чутливим до геомагнітних коливань, варто уважніше ставитися до свого здоров'я, дотримуватися рекомендацій лікарів.

Ведуча рубрики
Валентина ШТИНЬКО.

Тел. 72-38-94

Цей
День
в історії

Гімназійний будинок зберігається донині

1 грудня 1939 року в Луцьку закрили Українську гімназію як «розсадник українського націоналізму», а в тому приміщенні почала працювати школа №2

Петриківському, який добився від повітового сейму 50 тисяч злотих на його будівництво. Ці гроші одержало Товариство імені Лесі Українки і на них купило будинок.

Планували і добудовувати гімназії. На це потрібні були кошти. Епархіальний бюджет на 1937 рік передбачав субвенцію українському освітньо-

закрили, а в тому ж приміщенні почала діяти школа № 2.

Нині Плоцька — це вулиця Гаврилюка. Сам будинок майже не змінився: той же ґанок збоку, такий же великий обгороджений двір. Вивіска, щоправда, інша. І вказівки на меморіальність немає. До речі, лише на одному з колишніх приміщень гімназії — не на

Будівництво не завершили — чи то фінансів не вистачило, чи не встигли.

за 1937 рік Товариство імені Лесі Українки, яке утримувало Луцьку українську гімназію, закликало громадян жертвувати кошти на цей освітній заклад як на своєрідний культурний осередок для українців п'ятирічні повітів. Директором у той час був Борис Білецький.

У приміщенні Луцької української гімназії 3 лютого 1937 року відкрили курси української мови для дорослих малописменних і неписьменних.

Гімназія розташувалася у приватному будинку на вулиці Плоцькій, 20. Велика заслуга в тому, що заклад мав власне приміщення, належить Євгену

му закладу в сумі 3500 злотих. Проводили збори грошей у храмах. Журнал «Церква і народ» постійно друкував списки тих, хто жертвував навіть незначні суми.

Будівництво не завершили — чи то фінансів не вистачило, чи не встигли. А 1 грудня 1939 року Луцьку українську гімназію

власному, а найманому — є меморіальна дошка. Чи не тому, що саме тут лише один навчальний рік (1928—1929) викладав польську мову Ярослав Галан? Якби не він, то й не знали б, що в будинку на вулиці Сенкевича (нині Богдана Хмельницького) була українська гімназія. ■

Погляд

Алла ЛІСОВА,
редактор відділу економіки газети
«Волинь-нова»

«КОМУ ТРЕБА, ЩОБ КОПАЛЬНЮ №10 ЗАВЕРШИЛИ? ТОДІ Ж НЕ БУДЕ ЧОГО ДЕРИБАНИТИ»

Я народилася і виростала в шахтарському регіоні. Змалку не із картинок знала, що таке гірниче підприємство, оскільки тато — агроном — працював у 1970-ті роки завідувачем шахтної теплиці. Отож не лише здалеку споглядала терикони і клуби диму, а зближка бачила стволи, кліті, увесь процес підготовки гірників до спуску під землю

Згодом журналістська професія спонукала дізнатися, як насправді проводиться кріплення покрівлі, рубання «чорного золота» і відправка його вагонетками на-гора. З дитинства також запам'ятався гул геологорозвідувальних вишок як передвісників зведення шахти. Жителі нашого села, які заразували до неперспективних, з оптимізмом сприймали цю новину, надіючись, що блага цивілізації прийдуть з початком будівництва вугільного підприємства. Так і сталося.

За зведення шахти №10 взялися у 1989 році і до сіл не лише проклали асфальтівку, а й провели газ. Словом, життя почало налагоджуватися. Але на відміну від тих далівок 1970-х, з часом все менше залишалося тих, хто вірив, що копальню добудують у найближчій перспективі. До них примкнула і я після нещодавнього візиту до неї.

Директор ДП «Передпускова дирекція шахти №10 «Нововолинська» Сергій Кожушкін разом зі спеціалістами розповіли про стан будівництва підземки. Незважаючи на те, що готовність об'єкта становить більше 80-ти відсотків, про завершення його наразі не йдеється. На запитання, хто міг би пришвидшити цей процес, керівник сказав, що відповідь не в його компетенції. А для того, щоб потрапити на копальню для ознайомлення з проблемами, скажімо депутатам обласної ради, потрібно брати дозвіл у замовника.

Ним виступає державне підприємство «Дирекція з будівництва об'єктів», яке знаходиться у Червонограді Львівської області. Його керівника призначають у Міністерстві енергетики та вугільної промисловості. Кабмін і контролює всі процеси. Саме замовнику надходять кошти, які потім скеруються генеральному підряднику ПрАТ «Укрзахідвуглегбуд», який, на свій розсуд, розподіляє субпідрядникам, яких чимало. Серед них — ДП «Передпускова дирекція шахти №10».

Але, виявляється, керівництво цього державного підприємства жодного впливу на темпи будівництва не має, як і не знає, скільки треба коштів, аби запрацював стратегічно важливий об'єкт із запасами 37,8 млн тонн енергетичного вугілля газової групи. Скажіть, за умови існування такої хитромудрої схеми будівництва підприємства, реально проконтролювати, наскільки ефективно воно ведеться, визначити найскладніші ланки, що не дають змогу у стислі терміни здати його врешті-решт в експлуатацію? Тим більше, що, як з'ясувалося, замовник навідується сюди вряди-годи.

А що можуть зробити рядові працівники, задіяні безпосередньо на зведенні шахти? Є матеріали — вони працюють, нема — роботи припинені. Раді з того, що їм виплачують зарплату. Один із них, зі зрозумілих причин відмовившись називати прізвище, сказав: «А кому треба, щоб шахту завершили? Якісі мільйони щороку надходять. Здадуть в експлуатацію — припинять фінансування. Не буде чого дерібанити». Є заборгованість із зарплати — треба протестувати. Виплатили — подякуйте й мовчіть. «Забули» в бюджеті вписати «десяте», потім «згадали» завдяки напору активістів — знову подякуйте. Заговорили про «консервацію» — почалися боротьба, щоб цього не допустити. Прислушалися, не зупиняють будівництво — от і добре. Було б гірше, якби його «заморозили», бо скільки б то людей залишилося без зарплати! ■

РЕКЛАМА

ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО
У СЕЛІ ШЕПЕЛЬ ЛУЦЬКОГО РАЙОНУ ЗАПРОШУЄ
НА РОБОТУ ПРАЦІВНИКІВ:
підвозчиків кормів, різнопобочих, тракториста
на Т-150, сантехніка, електрика, зварювальника.
ЗАРПЛАТА ВИСOKA! Проживання + харчування
безкоштовні! Детальніше за тел.: 098-944-61-54,
067-334-53-27.

■ Нарешті!

Не захотів везти вдову воїна АТО – звільнили з роботи

I рекомендували іншим не працевлаштовувати такого безсердечного типа

Ірина ПАСІЧНИК

У Рівному звільнили водія маршрутки за відмову у безплатному проїзді дружині загиблого в АТО. На цього вдову Галину Конарчук поскаржилася заступниці міського голови Галині Кульчинській. Влада відреагувала миттєво – наступного ранку у міське управління транспорту викликали перевізника.

Рівнянин Микола Карнаухов був доцентом Національного університету водного господарства і природокористування, кандидатом технічних наук. 6 лютого 2015-го у віці 49 років загинув у селищі Чорнухине Луганської області. Сепаратисти розстріляли його з танка, і ще понад місяць не відавали тіло для поховання. Героя нагородили орденом «За мужність» III ступеня (посмертно), обрали Почесним громадянином Рівного, назвали його іменем вулицю в обласному центрі.

Після всіх страждань, завданіх війною, дружина бійця Галина Конарчук (подружжя має різні прізвища) пережила новий стрес. Водій міської маршрутки №51 Василь Тарасюк брутально відмовив їй у пільговому проїзді. Ображена вдова героя зі слізами звернулася до представників влади. Реакція не забарилася. Начальник управління транспорту Віталій Миронюк повідомив про звільнення шофера, через якого стався інцидент. «Наказом по транспортній компанії від 28 листопада хам звільнений і управління транспорту рекомендує перевізникам утриматись від прийняття його на роботу», – зазначив чиновник. Віталій Миронюк вважає покарання справедливим, бо як інакше чинити з тими, кому «гроши затъмарili розум»?

Тим часом голова Союзу перевізників Рівненщини Валентин Демчук з такою прин-

На щастя, за дружину Миколи Карнаухова Галину знайшлось кому заступитися.

«Віталій Миронюк вважає покарання справедливим, бо як інакше чинити з тими, кому «гроши затъмарili розум»?»

циповістю влади не погоджується. Каже, якби така ситуація відбулася на його очах, вирішив би її з водієм «по-чоловічому». Проте, вважає, що звільнення хама не вирішує проблеми. «Кращі водії маршруток міста звільняються і йдуть на заробітки за кордон. Їх не влаштовує нинішня зарплата, яка на деяких маршрутках взагалі мінімальна. Чезре з перевізники вимушенні наймати на роботу звільнених через хамство, крадіжки грошей, нестеження за станом транспортного засобу водіїв з міжміських та міжобласних маршрутків», – зазначає він.

Аби зарадити ситуації, Валентин Демчук наголошує на необхідності виділити кошти з міського бюджету, щоб пільго-

вики їздили, і щоб перевізник отримував компенсацію за перевезення. «Треба підтримати перевізника, щоб він міг платити працівникам нормальну заробітну плату, щоб вони залишалися у місті», – вважає він. – Стан речей, який є нині на міських маршрутках, виливається поки що дрібницями, тобто, десь водій нахамив. А може бути й ДТП із важкими наслідками», – зазначає пан Демчук.

Та хіба може бути здорове суспільство без шанобливого ставлення до тих, хто віддав найдорожче – своє життя, щоб ми жили у місті, та їхніх осиротілих родин?

Продовження обговорення теми – на с. 8–9

■ Гаряча точка

На знак протесту волинські шахтарі залишаються під землею

До такої акції вдалися гірники відокремленого підрозділу «Шахта «Бужанська» ДП «Волиньугілля», яким заборгували зарплатні за три місяці (серпень – вересень і жовтень) майже 16 мільйонів гривень

Алла ЛІСОВА

Як повідомив учора директор шахти Руслан Шатковський, третього страйкового дня відмовилися виїжджати на гора 23 працівники. Їх підтримували кілька десятків шахтарів на по-

верхні. Ситуація ускладнилася тим, що гірники працюють лише на одній, 442-й лаві, що дає можливість добувати тільки 150 тонн вугілля на добу. Це не та кількість, яка б дала можливість їм заробляти потрібну суму коштів, аби себе прогодувати. Задіяти ще одну, 452-гу лаву, кажуть, поки що проблемно через брак коштів на закінчення її монтажу.

Разом із тим у Міністерстві енергетики та вугільної промисловості нарікають на погану роботу шахтарів, на те, що вони не змогли запустити нові вибої. ДП «Волиньугілля», в якому перебуває ще одна діюча шахта – №9, за десять останніх місяців виконало завдання із видобутку палива тільки на 46,6 відсотка. Шахта «Бужанська» реалізувала вугільної продукції трохи більш

як на 51 мільйон гривень. А отримала коштів майже на 25 мільйонів більше.

У вівторок із керівниками та гірниками «Бужанської» зустрівся народний депутат Ігор Гузь, який заявив, що готовий підтримувати законні вимоги шахтарів і долучиться до брифінгу в стінах Верховної Ради, куди налаштовані їхати протестуючі. Голова облдержадміністрації Володимир Гунчик зустрівся з профспілковими активістами і запевнив, що до кінця наступного тижня заробітну плату шахтарі отримають.

Хоча всім зрозуміло, що нарешті після виконання цієї обіцянки проблема діяльності волинських шахт знята не буде. Доцільні гроші, які дають можливість виплатити зарплату тим гірникам, котрі безпосередньо

видобувають вугілля, у міністерстві обіцяють. А кошти на зарплату працівникам, які обслуговують видобуток, шахта має заробити сама — за рахунок реалізації вугілля, що виконати найближчим часом непросто.

Тому важко сказати, в якому режимі мають працювати далі дві волинські копальні. Стало відомо, що Міністерство енергетики та вугільної промисловості підготувало проект постанови уряду про передачу всіх державних вугільних шахт до

держпідприємства «Національна вугільна компанія» (НВК). Документ направлений на узгодження до виконавчих органів влади, після чого його планують внести на затвердження Кабміну. Створення нової структури нібито допоможе покращити ситуацію у державній вугільній галузі, яка перебуває наразі в жалюгідному стані і до того ж практично втратила держпідтримку. Є побоювання, що туди увійдуть лише ті шахти, які спроможні заробляти на енергетичному ринку. Чи потраплять у цю структуру волинські вугільні підприємства? Поки що це питання без відповіді.

■ Стрічка новин

Путін хоче «Лугандонію»?

Сепаратисти зараз активно обговорюють об'єднання так званих «ЛНР» і «ДНР»

Один із ватажків донецьких бойовиків Денис Пушілін заявив, що для злиття псевдореспублік необхідна оптимальна нагода. Лідер сепаратистів додав, що багато питань вирішувати простіше і ефективніше з одним керівником. «Нас і так на даний момент пов'язує багато спільного, і ми приймаємо більше спільних рішень. Об'єднання в цілому можливе. Для цього потрібен оптимальний варіант», – підкреслив він.

У свою чергу в «ЛНР» заявили, що об'єднання двох бандформувань дасть Києву привід звинуватити терористів у зриві Мінських угод, адже зараз є два суб'єкти. «Якщо створити одну «державу» зараз, то виникає відразу питання про Мінські угоди», – пояснив заступник голови «народної ради» «ЛНР» Дмитро Хорошилов.

Учасникам війни дали землю... зі свіжими могилами

Виділені ділянки у Запорізькій області розміщені біля цвинтаря, але влада не врахувала, що його територія значно розширилася

Відповідальність за прикрай інцидент чиновники спісують один на одного: у сільраді кажуть, що попереджали про розширення цвинтаря, в Геокадастрі, що кладовище розширили після того, як ветерани АТО передали землю. Якщо ж «крайнього» і знайдуть, виділені сільськогосподарські ділянки для використання не придатні. «Попри те, що може бути присуджена ексаумація, все одно цю землю обробляти ніхто не буде. Це заборонено санітарними нормами», – зазначає учасник АТО Сергій Прач.

■ Цитатник

Сергій ФУРСА,

інвестиційний банкір, про заборону серіалу «Свати»:

«Більшість людей не підтримує закриття російських сайтів, декомунізацію вулиць або заборону на в'їзд російських артистів. Люди проти, тому що це порушує їхній комфортний світ. Як заборона «Сватів» порушила комфорт Зеленського. І позбавила його грошей...»

Люди аплодують Зеленському. І будуть це робити далі. Тому що їм плювати, що хтось мерзне в окопах. Це далеко і чужі люди. Але для них важливо, що буде йти по телевізору, коли вони вдома питимуть пиво. Люди хочуть простих відповідей на складні питання. І він дає їм їх. І буде продовжувати це робити. Тому що піп хаває. І давав іжу цим 90% людей – це робота комедіанта. За яку він отримує великі гроши. І які він не хоче втрачати.»

Володимир Гунчик запевнив, що до кінця наступного тижня заробітну плату шахтарі отримають.

■ Гаряча точка

На знак протесту волинські шахтарі залишаються під землею

До такої акції вдалися гірники відокремленого підрозділу «Шахта «Бужанська» ДП «Волиньугілля», яким заборгували зарплатні за три місяці (серпень – вересень і жовтень) майже 16 мільйонів гривень

Алла ЛІСОВА

Як повідомив учора директор шахти Руслан Шатковський, третього страйкового дня відмовилися виїжджати на гора 23 працівники. Їх підтримували кілька десятків шахтарів на по-

■ Із перших уст

Прокурор Волині Максим КИРИЧУК: «НЕДОЛІКИ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ ЗАВЖДИ ШУКАЄ ТОЙ, ХТО КРАДЕ, ВБИВАЄ, ГРАБУЄ...»

У липні 2016 року обласну прокуратуру очолив Максим Киричук (на фото). З того часу він не надто часто з'являється на сторінках преси. Його прізвище фігурувало в новинах про викриття кількох злочинних груп, а ще — у закликах політиків заарештувати того чи іншого опонента. Проте напередодні професійного свята — Дня прокуратури, яке відзначається 1 грудня, — керівник правоохоронного органу краю погодився на ексклюзивне інтерв'ю «Волинь-новій»

Леонід ОЛІЙНИК

«ЧИ КРИТИКУЮ ЮРІЯ ЛУЦЕНКА? МИ З НИМ ДИВИМОСЯ В ОДНОМУ НАПРЯМКУ»

— Максиме Юрійовичу, знаю, що ви практикуєте вийзні прийоми в районах, тобто хочете почути про людську біду чи проблему з перших уст. Із чим зазвичай звертаються громадяни? І чи часто доводиться розводити руками, не маючи можливості допомогти?

— Дуже багато волинян звертається з приводу порушень їхніх трудових та соціальних прав, вимог земельного чи містобудівного законодавства, оскаржують дії чи рішення посадовців органів влади, контролю, тобто тих питань, що колись охоплювали нагляд за додержанням та застосуванням законів, так званий «загальний нагляд» прокуратури. Раніше, отримавши таке звернення, прокурор проводив перевірку, залучав до неї фахівців, за наслідками вносив документ прокурорського реагування, який усі посадові особи зобов'язані були розглянути і вжити заходів до усунення порушення чи іншого закону. Тобто органи прокуратури поновлювали порушені права громадян. Нині, жаль, цього робити ми не вправі.

Нагадаю, що наприкінці 2014 року Верховною Радою був прийнятий новий Закон «Про прокуратуру» і функції «загального нагляду» органи прокуратури були позбавлені. Певний період часу за нами залишалась функція представництва в суді інтересів громадян, тепер же, згідно з вимогами закону, ми цього робити не можемо.

Тепер усе вирішується лише через суд, а це — затрати, оскільки людині потрібно найняти адвоката, заплатити кількасот гривень держмита. Тим паче всі суди завантажені. Спори тривають по декілька років, а ми вирішували все за лічені дні. Зараз на всі такі звернення дамо людям роз'яснення, але більше нічим допомогти не можемо. Захищаємо громадян лише в рамках кримінальних справ.

У Верховній Раді зареестровано законопроект, що передбачає розширення повноважень прокуратури, а саме повенення наглядових повноважень у сфері трудових та соціальних прав громадян. Думаю, його потрібо ухвалювати, бо цього вимагає суспільство.

— Генпрокурор Юрій Луцен-

Фото прес-служби прокуратури Волині.

ко не є вихідцем із прокуратури, але саме він нині значною мірою визначає, куди вона має рухатися. А чи доводилося вам критикувати рішення свого шефа?

Так, є багато недоліків, проблем, але, впевнений, ми рухаємося у правильному напрямку. Змінити все і відразу — неможливо. Щоб досягнути бажаного результату, потрібен час і немалій. Тим більше, прокуратура функціонує не автономно, а у взаємодії з іншими правоохоронними органами та судами, без змін у яких також говорити про очікувані зміни неможливо.

— Я вважаю, що Юрій Віталійович правильно змінив систему. Це відбувається на очах у людей. Прокуратура до 2014 року і прокуратура зараз — два різних державних органи, з різними баченнями та різними підходами. Мені здається, що й суспільство починає нас по-іншому сприймати, уже чуємо й позитивні оцінки. Так, є багато недоліків, проблем, але, впевнений, ми рухаємося у правильному напрямку. Змінити все і відразу — неможливо. Щоб досягнути бажаного результату, потрібен час, і немалій. Тим більше, прокуратура функціонує не автономно,

а у взаємодії з іншими правоохоронними органами та судами, без змін у яких також говорити про очікувані зміни неможливо.

— Якщо вірити ЗМІ, вся економіка нашої області поділена між кількома центрами впливу, тобто олігархами. Ви погоджуєтесь із цим твердженням? І чи відбувається тиск на органи

прокуратури з боку їхніх бізнес-структур?

— Тиску як такого немає, однак є певне невдоволення, у тому числі через ЗМІ. Коли ти розслідуєш злочин, мусиш проводити комплекс заходів, а дехто намагається загнати тебе в певні рамки. Але раз не так, як було колись. Це робочий процес, ми звикли до нього. Олігархи не мають впливу.

«КОЛИ ДОВОДИМО ВИНУ ГРАБІЖНИКА, ЯКИЙ СКОІВ 5–6 РОЗБОЇВ, НІХТО НЕ КАЖЕ, ЩО ДОБРЕ СПРАЦЮВАЛИ, ТРУБЛЯТЬ ЗАВЖДИ ТІЛЬКИ ПРО НЕГАТИВ»

— Яку частку клопотань прокуратури задовольняють суди? На вашу думку, судова реформа в країні вже відбулася?

— Суд свої рішення виносиТЬ залежно від тих матеріалів, що підготували слідчі та прокурори. Звісно, мені хотілося б, аби Феміда завжди підтримувала нашу позицію, але в змагальному процесі такого не буває. У мене не має суттєвих претензій до суду. А щодо реформи, то зрозуміло, що вона ще не відбулася. Потрібно довго і важко працювати над нею. Існує багато проблем: я вважаю, що зараз замало суддів, після змін до Кримінального процесуального кодексу їхнє навантаження збільшилося. Певний час за таких умов буде важко, але, думаю, реформа відбудеться і все налагодиться.

— З огляду на те, що затриманих за підозрою в корупції високопосадовців суди випускають, державні інститути, зокрема і прокуратура, втрачають довіру суспільства...

— Насамперед є закон, досконалій чи недосконалій, але це закон, у якому передбачені порядок та підстави обрання запобіжного заходу — тримання під вартою, це ж стосується і покарання, і всього решти. Які докази зібрали слідчий та прокурор, з такими вони йдуть до суду. Суд, оцінюючи їх, приймає рішення, і коментувати рішення судів, як прокурор не маю право. За наявності законних підстав я лише можу оскаржити вироки суду. Проте хочу запевнити, що

зробили? Лише вивели з бізнесу активи, відповідно зменшили можливість заробітків волинян і сплати податків. Чи є у вас аргументи у відповідь?

— Звісно. Наприклад, бере са-мовільно аграрій земельну ділянку, скажімо, 50 гектарів. Вона може бути справді нікому не потрібною, зарослою чагарником. Він приводить її до ладу, засіває, але ж нікому не платить за користування цією землею! В місцевий бюджет нічого не надходить, а 5% земельного податку принесли б громаді користь. Ми ж не проти, щоб той чи інший громадянин розширював свій бізнес, але все потрібно робити законно.

«ЗАКОН САВЧЕНКО ДОДАВ РОБОТИ І НАМ, І ПОЛІЦІЇ»

— Ви більше року працюєте на Волині, які маєте досягнення за цей час?

— Прокуратура області за різними критеріями посідає 1–5 місце в Україні. У нас хороши показники і щодо виявлення організованих злочинних груп (ОЗГ) і корупціонерів у різних сферах. Якщо до мене було викрито дві ОЗГ, то зараз — 7, а це дві злочинні групи, які займались постачанням та збутом наркотиків, одна з яких у Маневичькій ВК—42, група, що вчинила шість розбійних нападів, це і конвертаційний центр, група, яка шахрайським шляхом збувала транспортні засоби, котрі не підлягали розмитненню, і фальшивомонетники тощо. Наприкінці 2016-го рівень розкриття злочинів був 28%, а нині — 43%. Крім того, прокуратура зобов'язана координувати роботу правоохоронців, тому багато зусилів доклали до цього, адже за «законом Савченко» на волю вийшло чимало професійних злочинців, яким потрібно протидіяти.

«СУСПІЛЬСТВО ДАЛО ВАМ У РУКИ ІНСТРУМЕНТИ, що здатні змінити долю людини, дуже часто її зламати, нехай навіть ідеється про злочинців. Як впливає на вас ця влада, як реагуєте на це?»

— Щодо мене — я залишаюсь такою ж людиною, як і був до приходу в прокуратуру. Як колись говорив один із наших ветеранів, потрібно працювати так, щоб не було соромно, йдучи по місту, дивитись людям в очі. Але одночасно скажу, що у цій системі ми, напевно, дещо зачарствіли, оскільки повинні постійно керуватись виключно законом і доказами, а не мораллю чи емоціями. Звісно, є різні випадки. Наприклад, б'є чоловік дружину декілька років. В один момент вона не витримує, бере нож і вбиває його, а в ній на руках маленька дитина... Але ти зібрал певну кількість доказів, і емоції доводиться придушувати, бо інакше вчинити не можеш. Номінально — вона убивця. Для того, щоб людська совість впливила на покарання злочинців, потрібен суд присяжних. Хоч ми завжди прагнемо, щоб торжествували Закон і Справедливість.

ДОВІДКА «ВОЛИНІ-НОВОЇ»

Максим Юрійович КИРИЧУК народився

9 травня 1980 року в Львові. Вищу юридичну освіту здобув у Львівському національному університеті імені Івана Франка. У 2002-му розпочав працювати в органах прокуратури на посаді помічника прокурора Пустомитівського району Львівської області. Із червня 2011 до жовтня 2013 року працював прокурором, а згодом — начальником слідчого відділу слідчого управління прокуратури Київської області. У січні 2015-го призначений на посаду старшого слідчого в особливо важливих справах другого слідчого відділу управління з розслідування особливо важливих справ Головного слідчого управління Генеральної прокуратури України.

До призначення 15 липня 2016 року на посаду прокурора Волинської області працював старшим слідчим в особливо важливих справах відділу з розслідування злочинів, скосініх працівниками прокуратури Генеральної інспекції внутрішніх розслідувань та безпеки Генеральної прокуратури України.

Новини / Волинь

ПОПРОЩАВСЯ З ЖИТЯМ У КАМЕРІ...

Прокуратура Волині здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні за фактом смерті ув'язненого у Луцькому слідчому ізоляторі

Наталія МУРАХЕВИЧ

Досліджуються питання умисного протиправного заподіяння смерті, неналежного виконання медичним працівником своїх професійних обов'язків та службового підроблення медичних документів (відповідно до ст. 115, 140, 366 Кримінального кодексу України).

Встановлено, що, за висновком судово-медичної експертизи, помер чоловік через хронічне захворювання. Експерти констатували відсутність тілесних ушкоджень. Триває комісійна судово-медична експертиза.

ФАСУВАВ ОТРУТОХІМІКАТИ У... ВЛАСНОМУ ГАРАЖІ

Близько 150 літрів фальсифікованих засобів захисту рослин відомих торговельних марок (попередня вартість — півмільйона гривень) вилучили оперативники управління захисту економіки, слідчі головного управління Національної поліції у Волинській області за процесуального керівництва прокуратури Волині

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Підпільній цех організував житель Горохівщини. Він розфасовував та в подальшому реалізовував пестициди. Незаконну діяльність чоловік налагодив у своєму гаражі. Встановлюються канали надходження та збути фальсифікату. Триває досудове розслідування.

ВОДІЙ «НЕ ВПИСАВСЯ» У ПОВОРОТ

Позавчора в Луцьку КамАЗ збив трьох людей, одна жінка загинула

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Автопригода трапилася близько 18-ї години. За кермом вантажівки з причепом перебував 70-річний житель Луцького району. Рухаючись з вулиці Християнської на Гетьмана Мазепи, водій не врахував габаритів транспортного засобу та наїхав на пішоходів, які були за межами проїжджої частини. Внаслідок цього 54-річна жителька обласного центру загинула на місці. Її двоє місцевих мешканців отримали тілесні ушкодження. Їх госпіталізували у відділення реанімації Луцької міської клінічної лікарні.

Вантажівку поліцейські помістили на майданчик тимчасового утримання. За цим фактом слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України, яка передбачає позбавлення волі на строк від трьох до восьми років.

Більше новин — на сайті volyn.com.ua

РЕКЛАМА

ГОСПОДАРСТВО ВІЗЬМЕ НА РОБОТУ

заступника директора
по рослинництву,
заступника директора
по тваринництву,
інженерів, електриків.
Заробітна плата за
домовленістю. Житлом зі
всіма зручностями
господарство забезпечує.
Тел. 0673328906,
Олександр
Анатолійович.

САДЖАНЦІ

великоплідної малини

10 шт.=200 грн, 20 шт.=350 грн,
50 шт.=600 грн, 100 шт.=1000 грн

замовте
безкоштовний
каталог плодових та
ягідних рослин

www.titovchp.uaprom.net

099-374-58-10

063-461-88-32

067-481-19-43

■ Колесо історії

В ОДНІЙ МОГИЛІ ПОХОРОНИЛИ СОЛДАТІВ ВОРОЖИХ АРМІЙ

У Великій Яблуньці Маневицького району археологи дослідили поховання часів Першої світової

Фото з архіву Олексія Златогорського.

Хрестик, знайдений біля останків вояків.

Науковці ретельно обстежили захоронення.

Олексій ЗЛАТОГОРСЬКИЙ,
директор установи
«Волинські старожитності»

Ця війна залишила помітний слід на карті Волинського Полісся, мовчазними свідками якої є збережені або знищенні могили. У 1920-х роках польський уряд створив так звані міжнародні меморіали, де захоронені останки солдатів усіх воюючих сторін. Такі меморіали відомі у Тоболах, Рудці-Червінській, Олениному Камінь-Каширського району.

Окрім місце серед поховань того часу займають могили та кладовища польських легіонерів, які воювали у складі австро-угорської армії. До них була прикута увага варшавського уряду і в міжвоєнний період ХХ століття, і нині. За джерелами, їх можна виявити у Ковелі, селищі Колки, селах Костюхнівка, Вовчицьк, Галузя, Карасин, Северинівка, Кукли, Велика Яблунька, Мала Яблунька Маневицького району, селі Стобиха Камінь-Каширського району. Не всі збереглися до нашого часу, знищенні бездуховою радянською владою і нинішніми міністерствами.

У 2015—2017 роках волинські археологи спільно з польськими колегами проводили пошуково-археологічні дослідження на захороненнях у селах Костюхнівка, Кукли та Велика Яблунька. Зокрема, в останньому пункті вдалося визначити приблизне місце розташування могили польських легіонерів. Тоді спільно з директором «Центр діалогу «Костюхнівка» Ярославом Гурецким ми записали свідчення мешканки Великої Яблуньки Людмили Ткачук (Котович), яка пригадала розповідь відомої колись у селі старожилки Олени Хом'як про те, що в селі за часів Першої світової

Відновлена братська могила.

перебували поляки. Скупо згадує про поховання у Яблуньці «літописець» польських легіонерів капелан Юзеф Панаєс: «22 жовтня. Наши війська займають Малу і Велику Яблуньку, Оконськ і Довжицю. Проте російські вояки ще дислокуються в навколошніх лісах, а лінія фронту залишається нестабільною. 23 жовтня.

Смерть поєднала в одній великій могилі колишніх ворогів – учасників кровопролитних боїв жовтня 1915 року за Кукли і берег річки Стир: вісімох польських легіонерів та одного російського солдата.

Наши солдати ведуть бої за Кукли, які є позиційним ключем, зайнятим останнім наступом росіян. В Яблуньці багато поранених, особливо в живіт і голову, багато смертельних випадків. На війзд з села я заклав невеликий цвинтар для наших героїв. 23 жовтня. Наприкінці польської служби з'явився над Яблунькою російський аероплан. Учасники служби почали стріляти в нього і він став падати. Незабаром було захоплено підбиту машину, взято у неволю двох льотчиків, один із яких був тяжко поранений...»

У серпні цього року відбулася спільна українсько-польська археологічна

прихистком для одного солдата. Біля його скелета лежала деталь шомпола від зброї російського зразка, гудзики від російського мундира, дві невеликі стальові пряжки, пошкоджений іржею медальйон та фрагменти тканини.

Так смерть поєднала в одній великій могилі колишніх ворогів – учасників кровопролитних боїв жовтня 1915 року за Кукли і берег річки Стир: вісімох польських легіонерів та одного російського солдата. Ймовірно, про останній загадує капелан Юзеф Панаєс: «В порожній хаті (біля Яблуньки. – Авт.) виявилими двох важко поранених росіян і одного небіжчика».

Поховання були виконані на нашвидку, з огляду на тривалий близькі бої. Можливо, вбитих ховали місцеві мешканці. За радянських часів могилу засипали будівельним та побутовим сміттям і забувають. Але завдяки дослідженням вдалося хоча б трохи привідкрити сторінку минулого та вшанувати загиблих. На жаль, експуматія та антропологічне вивчення останків не проводилися, оскільки розпочався мораторій на проведення пошуково-експуматійних робіт в Україні. Відтак захоронення засипали, спільними зусиллями зробили новий могильний насип, встановили дерев'яну огорожу, а маневицький ксьондз Анджей Квічала відправив над полеглими молебень.

Враховуючи, що бої за Кукли у жовтні 1915 року були тривали і затяжні та боручи до уваги інформацію з історичних джерел, на території Великої Яблуньки повинні бути й інші могили польських легіонерів.

А поруч за селом у полі лежать тіла двадцяти українських повстанців, які загинули у 1944 році в бою з німецькими загарбниками. Це також треба дослідити і їх перепоховати. Виділення коштів на ці роботи було б актом справжнього, а не крикливого патріотизму.

■ Разом ми – сила!

Київський військовий ліцей імені Івана Богуна розташований далеко від Волині, але події, які там відбуваються, не залишаю байдужими жителів нашого краю. Вони свідчать, як російська «п'ята колона» не здається без бою і використовує кожну нагоду відстоюти своє... Цей навчальний заклад понад двадцять років тому перейменували на честь українського героя Івана Богуна (1618–1664). Але при вході в головний корпус ліцею досі стоїть пам'ятник Олександру Суворову (1729–1800), зараз, щоправда, закритий щитом із зображенням Богуна. І при цьому багато хто вважає, що навіть на четвертому році війни з Росією, ворожого полководця не варто зачіпати

Тамара ТРОФІМЧУК

Такий вигляд матиме фасад ліцею, коли його керівник, Герой України Ігор Гордійчук, нарешті доб'ється встановлення пам'ятника українському полководцю.

Цікаво, що думають вихованці військового закладу, на площі перед яким стоїть генералісимус держави, що веде війну з твоєю країною, загарбавши частину території, а тебе і твій народ вважає людьми другого сорту? Не звертати уваги, дивуватися, обурюватися? Чи можна уявити щось подібне у наших сусідів — гоноровій Польщі чи європейській Литві? Не можна, бо це нонсенс, як із точки зору елементарної логіки, так і з позиції національної гідності. Кожна держава, яка поважає себе, ставить на п'єdestали своїх героїв, а ворогів відправлює, образно кажучи, на смітник.

На жаль, Україна довгий час була російською колонією, і це наклало свій відбиток. Історія з пам'ятником Суворову — чергове тому підтвердження. Вона добре ілюструє, до якого абсурду можна довести ситуацію, якщо оглядаєшся на те, що скажуть, і боячися діяти рішуче. Київський військовий ліцей, що раніше був суворовським училищем, давно змінив статус, отримавши ім'я Івана Богуна, соратника Богдана Хмельницького. Але ішли роки, на фасаді чіплялися нові таблиці, а російський полководець все стояв перед центральним входом.

Навіть коли почалася війна на Сході, Олександр Васильович залишився на постаменті два роки. Чому? У кам'яного генералісимуса виявилося багато впливових покровителів, у тому числі в органах влади. Вони правдами і неправдами захищали символ «руського

ГЕРОЙ ВІЙНИ З РОСІЄЮ ІГОР ГОРДІЙЧУК ВСТУПИВ У БІЙ ЗА КОЗАЦЬКОГО ПОЛКОВОДЦЯ ІВАНА БОГУНА. А МИ?

Супротивники легендарного «Сумрака» — прихильники «путінського міра» на чолі з генералісимусом Олександром Суворовим

◀ Завдяки особистому авторитету начальника Київського військового ліцею генерал-майора Ігоря Гордійчука вже зібрано понад 800 тисяч гривень.

міра» від декомунізації та інших віянь. Лише торік, коли ліцей очолив Герой України Ігор Гордійчук, було прийнято рішення демонтувати Суворова та встановити замість нього пам'ятник Івану Богуну. Легендарний «Сумрак» не побоявся піти на цей крок і тепер приймає стріли критики й образ. «Рагулі,

бандери, недоумки, — волають антиукраїнські засоби масової інформації. — Як посміли?! Це ж військовий геній, не програв жодної битви, а хто такий Богун?»

Хто такий Богун? Історію читайте. Герой, сміливець, сильна особистість. Його боялися Варшава і Москва. Чудовий приклад для

Соратника Богдана Хмельницького хочуть вилити із бронзи.

З метою збору коштів на пам'ятник Івану Богуну відкрито банківський рахунок № 26005052766369 в державному «ПриватБанку». Гроші можна переказати в будь-якому банкоматі, набравши код ЄДРПОУ № 40256712 або номер картки 5169 3305 0921 5664. Обов'язково слід вказати призначення платежу: «Благодійний внесок на пам'ятник Богуну». Прізвища всіх жертвовавців будуть збережені для майбутніх поколінь у капсулі постаменту пам'ятника Івану Богуну. Більше інформації можна отримати за телефоном 0676534327. ■

■ Відлуна скандалу

Левко ЗАБРІДНИЙ

Після телевізійного сюжету Володимир Годовський написав заяву на звільнення. Окрім звинувачення у сексуальних домаганнях, отримав ще одні, що стосуються його дружини, яка, як йдеється у розслідуванні, вже багато років працевлаштована на кафедрі хореографії, отримує зарплату, проте не проводить пар.

Ректор РДГУ Руслан Постоловський заяву на звільнення підписав, проте стоїть на стороні пана Годовського. Попри те, що у розслідуванні журналістів йдеється, що ректору скаржилися на неприйнятну поведінку завідувача кафедри, зазначає, що жодних нарікань від студентів не було.

— Журналісти вже замучили, — заявляє пан Постоловський.

У Рівному закриють кафедру хореографії. Не через секс, а на зло журналістам

Третій тиждень на Рівненщині активно обговорювали сюжет «Громадського телебачення» про сексуальні домагання завідувача кафедри хореографії Рівненського державного гуманітарного університету (РДГУ). У розслідуванні журналістів йшлося, що 70-річний Володимир Годовський (на фото), Почесний громадянин Рівного та заслужений діяч мистецтв України, пропонував студенткам допомогу у навчанні та поселенні у гуртожиток. За, начебто, інтимні послуги

— Я викликав студентів, викладачів, всі кажуть, що це неправда. Підписав заяву на звільнення, але

проситиму Володимира Годовського повернутися принаймні на викладацьку посаду. Без нього

◀ На нього ніхто ніколи не скаржився. Чоловіку 71 рік, про що можна говорити?

перспективи спеціальності дуже прямарні. Він дуже хороший фахівець. Зраза важко отримати державне замовлення і набрати групи. А він іздув різними містами України і ззовізив студентів на платну форму навчання. Якби на Годовського були скарги від студенток, я б викликав прокуратуру чи поліцію. Але

ніхто ніколи не скаржився. Чоловіку 71 рік, про що можна говорити? Нині він у лікарні. У нього була стенокардія, потім ішемія. Так недалеко і до інфаркту. Каже, що працювати не хоче. Якщо не повернеться, об'єднаю, мабуть, кафедру хореографії із режисурою.

Минулого тижня рівненська поліція відкрила кримінальне провадження за ч. 1 ст. 154 (примушування до вступу у статевий з'язок природним або неприродним способом особою, від якої жінка чи чоловік матеріально або службово залежні). До поліції надійшла скарга на Володимира Годовського від рівнянки, ім'я якої не розголосують. У поліції зазначають, що наразі триває розслідування і не виключають, що до справи можуть долучити скарги інших жінок. Якщо вина професора буде доведена, йому загрожує штраф на 850 гривень або арешт на шість місяців. ■

молодих українських військових! Тому так обурюються «жовті» дієнерівські сайтики і солідні видання на зразок «Аргументів і фактів». Але Ігор Гордійчук витримував не такі удари. Військовий, котрый пройшов пекло і повернувся з того світу, знає, що боротьба завжди має сенс. А оскільки керівника ліцею ми вважаємо приятелем нашої газети (кореспонденти «Волинь-нова») навіть бували вдома у мами Героя України на Рівненщині, а сам він ставав переможцем нашої акції «Людина місяця»), то хочемо підтримати і допомогти йому довести до логічного завершення принципову справу.

На пам'ятник потрібні гроші — цілі три мільйони гривень. Багато? Але скульптура буде з бронзи на гранітному постаменті і, сподіваємося, стоятиме віки. Авторський колектив — Володимир Стасюк, Володимир та Андрій Сухорські — вже розробив проект та виготовив макет. Для збору коштів започатковано громадську ініціативу «Київському військовому ліцею — пам'ятник Івану Богуну». Її ініціатори — козацька організація «Лицарі українського козацтва», «Конгрес громадянського суспільства», громадсько-релігійна організація «Орден святого Володимира». Нещодавно до оргкомітету приєднався й автор поеми «Іван Богун», класик української літератури Дмитро Павличко.

Завдяки особистому авторитету начальника Київського військового ліцею генерал-майора Ігоря Гордійчука вже зібрано понад 800 тисяч гривень. І зараз ми звертаємося до волинян із пропозицією зробити внесок у важливу справу. Бом'яники — не просто тонні металу чи каменю, а матеріалізовані ідеї та їхні носії. Тому наш північно-східний сусід так пильно дбає про своїх героїв і властивує істеричну через кожен повалений символ. Чи не варто нам у них цього повчитися?

■ А ви як думаете?

«А Я КАЖУ, що мій син в землі вже...» ЯК ПОВЕРНУТИ ЛЮДЕЙ ДО ЛЮДЯНОСТІ?

Зараз почасішали випадки, коли воїнів АТО та їхніх родичів водії не хочуть везти безкоштовно і виганяють із маршруток. При цьому зазвичай ніхто з пасажирів за них не заступається. Чому так відбувається?

Тамара УПОРОВА,
мати загиблого участника
ATO Ігоря Упорова
(м. Луцьк):

— Не співчують нам, бо в них не болить душа, не болить серце, їхні почуття поглохи, притупилися, бо не знають, що таке біль, війна, біда, не знають, що вагітній треба поступитися місцем. Забуті Богом люди і мені їх дуже школа. А ми з такими стикаємося щодня. Іхала днами в Нововолинськ до внуків, то водії мене провезли безкоштовно і гарно зі мною повелися, а назад поверталися, знову один мене повчав: «Хай вам закон спеціальний зроблять, бо ми воїнів АТО за грошу возимо». А я кажу, що мій син в землі вже. Водій тоді замовк, а мене мучило сумління всю дорогу, і я витягла 26 гривень і заплатила. Але чому немає порядку? В Луцьку в касі не дають нульового квитка, а в Локачах, Ковелі, Іванічах дають без проблем.

Іван МИРКА,
директор департаменту
інфраструктури та туризму
Волинської ОДА (м. Луцьк):

— Водії хотуть чи ні, але зобов'язані возити інвалідів I та II груп, членів сімей загиблих і учасників АТО. Коли відмовляються, треба звертатися за захистом своїх прав. Буває, люди не знають, куди можна поскаржитися. Звертаються до нас через два тижні, а то й місяць. Мені, наприклад, можна написати на «Фейсбуку». Винних буде покарано. Перевізники можуть позбутися ліцензії. Водіїв-хамів чи тих, які відмовляються возити пільговиків, треба змущувати поважати людей, які захищали Україну, виконувати закони.

Чому пасажири не заступаються за воїнів АТО та їхніх родичів, коли тих виганяють із маршруток? Певне, тому, що ніхто з їхньої родини не воював на Сході. Вони байдужі нині до чужих проблем і бід, загублені у себе. А може, вважають нормальним, коли у них на очах приносять інших. Для багатьох нині ж основне власне благополуччя і спокій. Люди розучилися співчувати, переживати за інших.

Артем ЗАПОТОЦЬКИЙ,
учасник Революції гідності,
удостоєний ордена
«За заслуги» III ступеня
(м. Луцьк):

— На жаль, ще багато хто дотримується думки, що війна пройшла (пройде) мимо і не зачепить їх. Звідси і байдужість, з якої починається порушення законодавства, як у цьому випадку. Я думаю, що незамінних нема: не подобається комусь возити пільговиків, зокрема учасників АТО, членів їхніх сімей — то звільні місце. Знайдуться інші люди, які будуть законослухняні. Звичайно, потрібно вести роз'яснювальну роботу. Це спочатку. А потім — позбавляти прав на перевезення і оголошувати новий тендер на той чи інший маршрут.

А відносно тих пасажирів, які сидять мовчаки, спостерігаючи, як приносять, наприклад, дитину учасника АТО, то це — прояв тієї ж байдужості, з якою не можна миритися.

Роман КУЛИК,
полковник, Волинський
обласний військовий комісар
(м. Луцьк):

— В українському суспільстві є значна частина байдужих людей, які переконані, що війна їх не стосується. Тому вони в подібних ситуаціях не заступаються за родичів чи дітей загиблих учасників бойових дій. Але хочу зазначити, що на Волині понад 15 тисяч бійців АТО — справжніх геройів, які відстоювали й нині захищають нашу Україну від російських найманів. Ці воїни себе образити не дадуть, завжди

«Народ значною мірою спідлів і йому все по барабану, тому й не заступається за дітей полеглих героїв.»

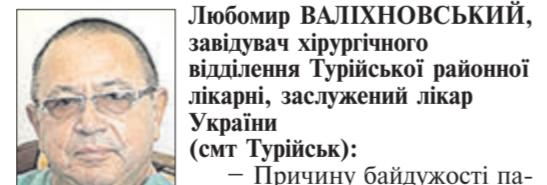
Людмила КІРДА,
депутат обласної ради
(смт Маневичі):

— На Сході війна, а тут люди живуть своїм життям. Вони стали байдужими до проблем інших, тому й мовчат. Я вважаю, що влада має проводити просвітницьку роботу серед населення. Бо і ті хлопці, і їхні родини повинні перебувати під її опікою. Кожному з нас потрібно розуміти, яку трагедію несе вираз «сім'я загиблого». І наш обов'язок — підставити їм своє плече. А ми ж закрилися, і кожен вирішує свої меркантильні проблеми. Якщо такі випадки тривають, про це потрібно не тільки говорити, а кричати, аби ті водії відчули, що, врешті-решт, за все доведеться відповісти — і за вчинки, і за слова. І справа зовсім не у гроах, а в людяністі. Там же і сьогодні гинуть люди, кожен день слухаю новини: двое, четверо, п'ятеро... Це чиєсь діти, батьки, сини. Коли прийшли перші похоронки, серце кров'ю обливалося і ми всі, як один, співчували чужому горю. А сьогодні, дивлячись на те, як розкошне політична еліта, черствіємо, наповнююмося байдужістю, яка вбиває у нас людину.

Сергій ПАНДРАК,
доброволець батальйону
«Айдар», засновник і голова
Спілки учасників бойових дій
та АТО «УВО» (м. Рівне):

— Уже четвертий рік триває війна, яка чомусь досі називається АТО. Майже щодня гинуть наші воїни. Більшість людей просто до цього звикли, бо бойові дії відбуваються десь там, їм здається, що це дуже далеко. Хоча завтра ворог може прийти до нас. Ще хочу сказати, що народ значною мірою спідлів і йому все по барабану, тому й не заступається за дітей полеглих героїв. Але в першу чергу треба дуже серйозно чити перевізників. Для цього всім учасникам бойових дій необхідно об'єднати зусилля, юті ніхто не посміє вигнати чиось дитину чи маму з маршрутки.

Любомир ВАЛІХНОВСЬКИЙ,
завідувач хірургічного
відділення Турійської районної
лікарні, заслужений лікар
України (смт Турійськ):

— Причину байдужості пасажирів зрозуміти і вправдати важко. Але принцип «моя хата скраю» настільки вкоренився у нашу свідомість, що не заважає людям реагувати на навіть у тому випадку, коли когось б'ють, убивають. На жаль, інертність заглушила голос совісті. Мене дуже хвилює, коли проявляють хамство до тих, хто воював. Хлопці вертаються склачені, вони стояли на смерть за тих обивателів, які ім тепер «виділяють» у мирному житті.

Так, пільговиків є багато. Перевізникам держава не відшкодовує витрат за їхній без-

все нижче і нижче. І ці історії в маршрутках не припиняються. Один водій вибачився, інший знову нагрубив...

Володимир МЕЛЬНИКОВИЧ,
ек-начальник управління СБУ
у Волинській області
(м. Луцьк):

— У цій ситуації ставати на бік когось одного — чи то пільговика, чи перевізника — неправильно. Но ючастів АТО, інші пільгові категорії і водії є заручниками державної влади, яка мала б врегулювати ситуацію так, щоб не було подібних конфліктних моментів, — їх у нас і без того вистачає.

Рішення є — монетаризувати пільги. Держава, коли вручає відповідні посвідчення, гарантувала пільги при перевезенні. Значить має компенсувати перевізнику витрати, адже йому потрібно утримувати транспортний засіб у належному стані, бо він відповідає за безпеку пасажира, має ремонтувати і заправляти автобус. Тому треба надати гроші безпосередньо пільговику, і він сам визначить, на чому за ці кошти їхати — на підвіді, маршрутці чи літаку на літаку.

Андрій СТОРОНСЬКИЙ,
перший заступник
нововолинського міського
голови, секретар міської ради
(м. Нововолинськ):

— Напевно, тому, що наши люди стали байдужими до чужої біди. З'явилось більше ненависті, злости. Попри те, що в країні йде війна, в нас нема, слава Богу, великої скруті чи біди. Інша сторона проблеми в тім, що держава, задекларувавши наміри про пільгове перевезення окремих категорій громадян, їх не виконує, фактично перекладає весь фінансовий тягар на місяця. Як і раніше, у міському бюджеті на наступний рік ми будемо передбачати кошти лише на безоплатне перевезення наших мешканців до дачних масивів. У столиці заговорили про монетизацію пільг, що вже давно треба було зробити. Однак знову ж таки, скинути все на місцеву владу — неправильно. Но, скажімо, для Нововолинська на щі речі потребно десять з половиною мільйонів гривень! Як такі витрати може потягнути міський бюджет?

Ігор ГУЗЬ,
народний депутат України
(м. Луцьк):

— На жаль, для багатьох громадян питання війни та все, що з нею пов'язано, відходить на другий план. У тому числі і проїзд учасників АТО та їхніх дітей. Напевно, ми всі тут недопрацюємо. Все-таки для суспільства, і особливо для влади, це питання має бути першочерговим.

Євген НЕДИЩУК,
голова Поромівської ОТГ
Іваничівського району,
колишній боець полку «Азов»
(м. Нововолинськ):

— Неприпустимо бути байдужими до тих, хто вас захищає. Однак такі ситуації, напевно, можна пояснити і тим, що є випадки, коли хтось лише кілька днів перебував у зоні АТО, як кажуть, і порох не нюхав, а претендує багато на що, вимагає пільги. У першу чергу держава зобов'язана демонструвати шанобливе ставлення до геройів. А то на папері декларується багато, а в реальності цього не бачимо. Щодо пільгового перевезення, то знову ж таки тут чітку позицію мали б зайняти в Кабміні, визначивши, як діяти на місцях. Не можна провокувати конфлікти, бо у кожного свого права і повинні діяти зрозумілі всім правила гри.

Білці провели Алла ЛІСОВА,
Галина СВІТЛІКОВСЬКА, Євгенія СОМОВА,
Лариса ЗАНОК, Людмила ВЛАСЮК,
Сергій НАУМУК, Олег КРИШТОФ,
Кость ГАРБАРЧУК, Катерина ЗУБЧУК.

■ Що вішне небесна канцелярія?

У ГРУДНІ НА САНКАХ НЕ ПОКАТАЄМОСЬ

Народний синоптик із Каменя-Каширського передбачатиме погоду для всієї України

Після публікації у «Волині-новій» підприємець
Володимир Деркач (на фото) став відомим на всю державу. Столичні журналісти зацікавилися його прогнозами погоди та тепер просять розказати, що готове «небесна канцелярія» для інших регіонів

Олег КРИШТОФ

«Грудень не налякає нас ні великим снігом, ні сильним морозом. Перші дні — без опадів і температура вдень зі знаком «плюс». У середині декади трохи похолодіє, можливі невеликі опади, але не надовго. Під кінець першої десятінки будуть досить ясні та погожі дні. Далі прийде похолодання, але ще не справжня зима, лише інколи буде морозець без снігу. Наприкінці декади потепліє. Комфортнimi, як для кінця грудні, будуть і наступні десяті дні: невеликі морози, дуже слабкі опади. Під Новий рік температура знову підвищиться.»

**ПІДТРИМУЄМО
ВАШІ ШАЛЕНИ МРІЇ**

ПУМБ

- Спеціальні умови кредитування для пенсіонерів
- Без страховки

■ Неймовірна історія

ФРАНЦУЗ ІЗ ПОЛІССЯ ЗНАВ КІЛЬКА МОВ І КУФАЙКИ НЕ ВІЗНАВАВ

ЗАКІНЧЕННЯ. Початок на с. 16

Кость ГАРБАРЧУК**ЗАМІСТЬ ШТАТІВ ПОТРАПИВ НА КУБУ**

У Франції Василь Давидюк подружився з російськими емігрантами, які врятувалися від радянської влади, й змінив прізвище на Давидов, хоча згодом так і не зміг пояснити, для чого це зробив.

Що дісталися до омріяних Штатів, перехав у портове місто Марсель. Працюючи вантажником риби, вивчив французьку мову. Влаштувався матросом на судно, яке прямувало до Америки. Проте корабель ішов тільки до Куби. Якийсь час Василь проживав у цій країні, встиг вивчити іспанську, але злиднене життя та важка праця під пекучим сонцем на березі Карибського моря його не приваблювали, і польський Одіссей вирішував повернутися у Францію. Домовляється з капітаном судна і пливе до Марселя.

Щоправда, і там він довго не затримався. Знання чотирьох мов — французької, російської, іспанської та польської — допомогло влаштуватися в екзотичну експедицію з вивчення пустелі Сахара. Згодом була ще й мандрівка загадковим Китаєм.

«ВРЕДІТЕЛЯ» ВІГНАЛИ З КОЛГОСПУ

У роки нацистської окупації Франції Василь Давидов, щоб вижити, працював на німців. А після війни, наслухавшись радянської агітації про щасливе та заможне життя в Радянському Союзі, вирішив повернутися додому. Чи, може, замучила ностальгія за рідним краєм? Зараз важко зрозуміти його мотиви. Є версія, що українця депортували.

Хоча, найвірогідніше, їхав таки добровільно. Бо зібрав грошей, купив новий

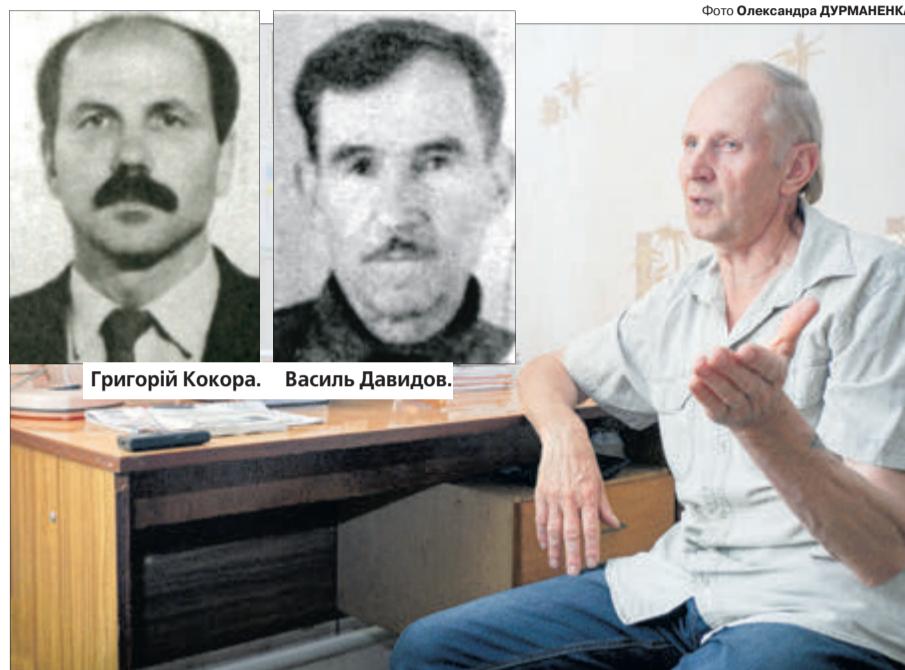

ФОТО Олександра ДУРМАНЕНКА.

Ростислав Давидюк: «Про Василя Француза можна написати книгу».

Як згадує син, батько дуже любив готувати оригінальні страви з картоплі, вермішелі та яєць, тільки не на плиті, а запікан в печі. Коли варив їсти, то співав французькі пісні.

костюм, суконне пальто, шкіряні туфлі й капелюха і в 1947-му вирушив в Україну. За понад двадцять років мандрівного життя Василь Давидюк, точніше — уже Давидов, дуже змінився, але комуністична влада в країні, з якої втік, так і не змінилася. Ще на пропускному пункті радянські прикордонники забрали в нього всі гроші й речі, тож повернувся у рідні Бутейки, немов жебрак.

Дружина Марта, яка сама виховала сина Федора, не прийняла чоловіка-бродягу. Так він і ходив гостем то до

сестри, то до брата, до інших родичів, не знаючи, що далі робити. За такий стиль життя отримав ще одне прізвисько — Гось, що у перекладі з польської означає «гість».

Зрештою Василь зійшовся з молодшою на 23 роки вдовою Ганною Кокорою, в якої був син Петро. Її чоловік загинув на фронти. Жили вони, як зараз кажуть, у цивільному шлюбі. Щоб прогодувати сім'ю, іммігрант Давидов пішов працювати.

— Уявіть собі: освічений чоловік, який

прожив стільки років за кордоном, знав кілька європейських мов, став у післявоєнній Україні звичайним безправним колгоспником, — розповідає пан Ростислав. — Він не мовчав, постійно висловлював своє невдоволення та обурення, тож нещодавні отримав ярлик «вредителя», згодом Француза взагалі вигнали з колгоспу.

Добре, хоч не садили.

За словами дослідника, на той час людина, позбавлена статусу колгоспника, відразу втрачала всі засоби до існування, адже її обрізали до мінімуму земельну ділянку, не давали можливості обробляти свій город.

Тоді Василь влаштувався в лістпромгосп. Спочатку був охоронцем, але розумного сторожа швидко оцінили — й він став обліковцем деревини — бо ніхто не міг так правильно та швидко вирахувати кубатуру зірзаних дерев, як він.

**ПО СЕЛІ,
ЯК ФРАНТ, ХОДИВ —
У КОСТЮМІ З КРАВАТКОЮ**

У селі Шпанів Рівненського району живе син Василя Давидова від другого шлюбу, Григорій Кокора, народжений у 1950 році. У телефонній розмові чоловік розповів кілька цікавих деталей про свого батька, який називав себе «світовим бродягою».

— У дитинстві мене старші хлопці також дражнили Француза, — пригадує Григорій Васильович. — Батько був франтом, любив гарно одягатися. Тоді селяни в куфайках ходили, а він — у костюмі. Я ще грався його яскравими французькими краватками. Люди приходили до нас послухати неймовірно цікаві оповіді про життя за кордоном. Дехто не вірив, що там живуть не так бідно, як ми. Тата навіть брехуном обзвивали, але він не ображався.

Якось Василь Француз сильно застудився й захворів на запалення легень. А через кілька літ після невдалого лікування у Степані майже повністю втратив слух. Отримав другу групу інвалідності й пенсію 8 карбованців 50 копійок. Як хочеш, так і живи на ці гроші.

Як згадує син, батько дуже любив готувати оригінальні страви з картоплі, вермішелі та яєць, тільки не на плиті, а запікан в печі. Коли варив їсти, то співав французькі пісні. Помер Василь Давидов у 1976-му, але його життєва одиссея збереглася для нащадків завдяки родинному літописцю Ростиславу Давидюку. ■

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ-НОВА» У 2018 РОЦІ

**ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Волинській області — 61136
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Рівненській області — 61615**

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

- 1 місяць — 27 грн 97 коп.
- 3 місяці — 83 грн 91 коп.
- 6 місяців — 167 грн 82 коп.
- 12 місяців — 335 грн 64 коп.

Передплатний індекс РІЧНОЇ
**ПЕРЕДПЛАТИ НА ВОЛИНІ — 86772,
НА РІВНЕНЩИНІ — 86771,
вона є дешевшою — 320 грн 13 коп.**

Також на наступний рік ви можете передплатити «Волинь-нову» у комплекті із «Цікавою газетою на вихідні», з якою маєтесь можливість ознайомитися у відділеннях зв'язку та у своєї листоноші. Передплатний індекс комплекту «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» для Волині — 60306, індекс для Рівненщини — 60313.

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

- 1 місяць — 36 грн 04 коп.
- 3 місяці — 108 грн 12 коп.
- 6 місяців — 216 грн 24 коп.
- 12 місяців — 432 грн 48 коп.

Увага, річна передплата комплекту «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» — значно дешевша і становить **400 грн 48 коп.** Його індекс для Волині — 60305, індекс для Рівненщини — 60314.

ЯК ВИПИСАТИ ТИЖНЕВИК «ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ»

Богоматір вибрала 11-річну українчуку

Цікава Газета на вихідні

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
для Волині — 60304,
для Рівненщини — 60312

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

- 1 місяць — 11 грн
- 3 місяці — 33 грн
- 6 місяців — 66 грн
- 12 місяців — 132 грн

*Ціни наведені без врахування послуг ПАТ «Укрпошта».

